

HUP-ova SRAMOTA

Blog

Posted by:

Objavljeno: 2006/1/1 11:10:00

Hrvatska udruga poslodavaca javno je obznanila da njene članice neće poštivati Pravilnik o ambalažnom otpadu. Ne sviđa im se jer bi, zamislite, oni morali zbrinuti ambalažni otpad kojega proizvode, uvoze ili prodaju.

Što je ambalažni otpad?

Plastične boce od cola, sokova, mlijeka, jogurta, mineralne vode. Tetrapak u kojima neposlušne članice HUP-a prodaju mlijeko, sokove, paradajz. Alu-limenke od piva, cola, hrane.

Koju obavezu Pravilnik predviđa za trgovce, uvoznike i proizvođače?

Svu ambalažu koju kupci vrate moraju sortirano preuzeti, predati na preradu a kupcu po komadu isplatiti 0,50 kuna. Bolje rećeno vratiti jer će se prilikom kupnje u cijenu uračunati i tih 0,50 kuna kao kaucija. A od državnog Fonda za zaštitu okoliša trgovci će dobivati 0.15 kuna po komadu kao naknadu troškova prikupljanja.

Koji je cilj ovih mjera iz Pravilnika?

Smanjiti količinu otpada koji završava u smeću na našim deponijama. I reciklirati prikupljenu ambalažu, uštedjeti energiju, smanjiti zagaćenje okoliša.

Kako je to u EU?

Isti ili sličan način zbrinjavanja ambalažnog otpada postoji u sedam država – članica EU.

Tko je do sada plaćao troškove zbrinjavanja otpada?

Grani putem plaćanja odvoza ako je bilo organizirano odvojeno (razvrstano) prikupljanje otpada ili lokalna samouprava (općine i gradovi) putem takozvanih „zelenih otoka“ sa postavljenim kontejnerima za PET ili MET ambalažu, staklo ili papir.

Zašto se HUP buni?

Zbog toga što je po prvi puta država (bravo ministricu Dropulić) obavezu zbrinjavanja ambalažnog otpada prenijela na proizvođače, uvoznike i trgovce. Dakle na one koji taj otpad i stvaraju.

Zašto je to HUP-ova sramota?

Preko 70 posto maloprodaje u Hrvatskoj je u rukama stranih trgovačkih lanaca. „Merkator“ i „Merkur“ iz Slovenije, „Billa“ i „Baumax“ iz Austrije, „Kaufland“ iz Njemačke, „Mercatone“ iz Italije... Tamo, u tim državama ni jednom od direktora nebi na pamet palo da izjavi da ne može poštivati državni propis. Ali kod nas, u Hrvatskoj oni sebi mogu dozvoliti i to. Sram ih bilo!

I što sad?

Ministrici Dropuli; treba pružiti snažnu podršku. Popustiti im ne smije. A od 1. veljače sve trgovine koje imaju obavezu a ne preuzimati ambalažni otpad treba zatvoriti.

A mi potrošači, što mi možemo?

Bojkotirati ih. Prestati kupovati kod onih koji ne može poštivati Pravilnik.

I svaki dan im pred ulaz sipati vreću ambalaže.

To mogu osobno učiniti pred vratima svih trgovačkih lanaca u svakom akovcu koji od 1. veljače ne može preuzimati ambalažni otpad.